

Renou al país de les m

CARLES GIMENO

L'èxit de públic de Port Aventura contrasta amb les dures condicions de treball dels seus empleats, una minoria dels quals ja han protagonitzat una vaga. La cara fosca del gran parc.

Migdia d'un dia d'agost. Port Aventura bull i bull d'animació. La gent, contravenint les normes del parc, passeja feliçment descamisada. De fet, passeja descamisada, camisada, amb impermeable marca de la casa, amb vestit de bany... Els visitants s'adapten ràpidament al carnaval de colors i formes dels quatre "mons". Fan cua pacientment per pujar a les atraccions i perden la paciència intentant fotografiar la família al costat d'una escultura maia sense que apareguin cinquanta desconeguts a la imatge. "Em deus 57 pessetes!" crida, desesperat, un pare de família a la noia que involuntàriament ha protagonitzat la que havia de ser una foto de la dona i el fill. En passar pel costat dels restaurants se sent l'olor del menjar típic. Alguns sucumbeixen a primera hora mentre que d'altres aprofiten per atacar el Dragon Khan. A l'ombra, una família rebel fa desaparèixer els entrepans de truita, casolans, catalans, que han entrat il·legalment al recinte. Les boles de paper de plata, delatores (al Parc, tots els productes porten el dibuix aerografiat), van a parar ràpidament a les papereres que abunden, molt discretes, al parc. Excepte una bola, que ha rodat per terra per descuit. Ningú no té temps de reaccionar, perquè ja ha passat un jove amatent, vestit de blau i amb gorra vermella i groga, que l'ha recollit. És un dels omnipresents membres del Personal Auxiliar d'Operacions (PAO) que treballen a Port Aventura. Un autèntic exèrcit de nois i noies, la majoria d'ells estudiants, nêtegen, serveixen, acomoden i informen amb amabilitat i eficiència. Sense deixar de somriure professionalment, parant el sol cruel amb la gorra, escombren cada paper o burilla que trenca l'harmonia d'un decorat realitzat al mil·límetre. La nete-

eravelles

dat és absoluta. Tot a Port Aventura és espectacular i impecable, seguint les màximes de l'empresa: Seguretat, Amabilitat, Neteja, Espectacle i Qualitat. Els diaris parlen dels cent primers dies del parc amb eufòria. Salou i Vila-seca ja són al mapa dels operadors turístics i dels visitants del sud i del nord. Els habitants ja no han de dir que són "de Tarragona... bé, d'un poble del costat". Tothom sap on és aquest parc temàtic, la nineta dels ulls del nostre país.

Fa dues setmanes, però, una remor es va començar a sentir al Parc. Als vestidors dels empleats, uns cartells convocaven a la vaga per demanar millors condicions de treball. Signava la Confederació General del Treball a Catalunya. Als joves treballadors no els van sorprendre ni s'hi van entusiasmar. El suport va ser més moral que efectiu. I la vaga indefinida va durar tres dies i mig. En total: una trentena de persones es van manifestar. Com a resposta, l'empresa va mostrar la seva sorpresa i va recordar que Port Aventura donava feina a 2.500 persones. Als diaris, la notícia de la vaga va passar gairebé desapercebuda.

Contractes d'inspiració nord-americana. El perfil de les persones que treballen a Port Aventura defineix una dona jove, entre 18 i 25 anys, amb estudis mitjans acabats, catalanoparlant amb coneixement d'altres idiomes, amb experiència en la restauració o el comerç i resident a la zona. És gent preparada,

Personal Auxiliar d'operacions. Un exèrcit de treballadors al servei del parc.

que va aconseguir la feina entre unes 25.000 sol·licituds, que va superar les tres entrevistes de selecció i que ha après a fer la seva tasca. Els van dir que treballarien 1.100 hores a 747 ptes. brutes, i van signar el contracte. Ara, els sindicats s'han empipat; posen en dubte la legalitat algunes de les clàusules dels contractes, i dubten que finalment l'empresa compleixi la seva part. La CGT ha convocat a la vaga, i la UGT està en negociacions amb Port Aventura, SA. La majoria d'empleats, no afiliats a cap organització, ho segueixen sense massa passió. "És un treball temporal, ja se sap", és la resposta més normal dels treballadors.

L'empresa assegura que tots els punts dels contractes són perfectament legals; es basen en els del tipus "Llançament de nova activitat", d'inspiració nord-americana, un contrac-

te lleoní segons la CGT. Però els sindicats no ho veuen tan clar. D'entrada, es queixen que no s'ha establert cap conveni col·lectiu, i que els treballadors s'han de regir per un manual d'actuacions laboral, imposat unilateralment. En aquest manual hi ha els principals punts polèmics. La qüestió principal és que els treballadors cobren per hores treballades, i que si per pluja o altres factors el Parc ha de tancar totes o part de les instal·lacions, els empleats no cobren sinó tres hores. Això es tradueix en el fet que cada mes el sou varia segons el temps que ha fet, si hi ha hagut alguna avaria que li ha impedit treballar, si algun dia ha estat malalt... Segons la UGT, "el temps que el treballador no realitza un treball efectiu, sinó que es limita a romandre a disposició de l'empresari (...) ha d'estar remunerat". A més, els horaris i calendari de treball varien segons les necessitats de cada dia. I tot i que, teòricament, Port Aventura avisa els treballadors una setmana abans de les condicions de la setmana següent, el fet és que els sindicats afirmen que aquest termini s'incompleix. Àlex Grau, dirigent de la UGT a Tarragona, explica que han rebut "queixes de gent que diu que, a vegades, arriben i els diuen que fins a la tarda no tenen feina, o que tornin demà. I a vegades, els truquen a casa per dir-los que han d'anar a treballar, encara que no els toqui". Aquest és el cas de la Laura, una PAO que treballa netejant. Però ella s'ho pren amb filosofia, no té ganes de pensar en reivindicacions: "No estem de meravella, però mira, és per poc temps, i jo no em puc queixar perquè vaig signar el contracte, i vull tornar l'any que ve a treballar". L'actitud de la Laura és la més freqüent.

En canvi, l'Antonio, de 25 anys, és un dels que va fer vaga. Creu que si la protesta no la va secundar més gent "és perquè els fa por que la temporada vinent ja no els vulguin". Ell se sent estafat; diu que durant les entrevistes li van oferir treballar (i per tant, cobrar) moltes més hores de les que fa actualment: "ens van dir que a l'estiu, per ser temporada alta, tindríem més feina, però ara es fan dos tornos de treball i encara fem menys hores que abans". De les 40 hores setmanals

CARLES GIMENO

Alguns treballadors se senten estafats. L'empresa, però, assegura que els empleats menys qualificats cobren un 20% més del salari mínim interprofessional.

de mitjana que li van prometre, només en fa 36, distribuïdes en 6 dies. I amb aquest salari s'ha de pagar el menjar i el transport, ja que Port Aventura no paga dietes. Al contrari del que s'ha publicitat, els autobusos per als treballadors costen 125 pessetes, i el preu dels àpats complets voreja les 600. I encara més: l'hora de menjar no es compta com a hora treballada, i no es cobra. Antonio, indignat, s'exclama: "suposo que, tard o d'hora, aquí hi haurà eleccions sindicals. Jo he treballat en una empresa de 15 treballadors i teníem comitè d'empresa. Ara treballo amb 2.500 persones i no n'hi ha".

Una demanda a Port Aventura, SA.

EL TEMPS no ha aconseguit de parlar amb el cap de relacions humanes de Port Aventura, SA. Però aquest setmanari ha pogut accedir al comunicat oficial que l'empresa va redactar arran de la convocatòria de vaga de la CGT. En aquest document es defensen de les demandes sindicals amb l'argument que els treballadors menys qualificats cobren un sou que arriba a superar en un 20% el salari mínim interprofessional, i afirmen que al final de temporada, els empleats cobraran les hores que l'empresa els havia promès, encara que no les hagin treballat efectivament. Els sindicats de treballadors, que tenen una feble implantació entre el personal del parc, coincideixen força en les reivindicacions, però estan enfrontats entre ells. La CGT acusa la UGT i les CC OO de connivència amb l'empresa. I aquests sindicats estan disconformes amb l'actitud de la CGT, que ha convocat una vaga sense haver exhaurit abans totes les vies alternatives.

Port Aventura es vanta d'haver estat sempre oberta a dialogar. Això ho confirma Àlex Grau, ja que la UGT ha negociat amb l'empresa, amb l'administració com a mediadora. Grau nega les acusacions d'estar d'acord amb l'empresa, i les rebut: "de fet, nosaltres som els únics que hem presentat una demanda". La demanda, datada el 20 de juny, es va enviar a la Inspecció de Treball amb una sèrie de punts que el sindicat considera irregulars. Ara, mentre Port Aventura estudia les peticions, la CGT espera l'informe de la Inspecció de Treball. Si aquest informe confirma les sospites, el sindicat portarà al cas al jutjat Social.

El setembre s'arribarà al final de la primera temporada del parc temàtic més important del nostre país. Els treballadors tornaran a casa. Alguns, amb l'esperança de tornar-hi l'any vinent; d'altres, amb ganes d'oblidar-se'n. Els visitants, segurament voldran repetir l'experiència. I als empresaris, segons com evolucionin els processos legals, se'ls pot agrejar la dolçor de l'èxit. **Agnès Rotger**